

ИСПАНИА

О скрисоре де ла Баюна дин 9 Август Ан-
шинцазъ Брмътоариле:

Челе май аспре масбрий саз лбат пе марцине
спре а Ампиједека тречирѣ армилор де фок ши по-
жжій оренциі пентрѣ Карлисти, Ансв ной
авем Анкрединцаре къ де патрѣ сѣв чиний зиле
аб трекѣт vro 500 де пѣциі пе ла Енлоа.

Макар къ Звмалакареги педепсеце къ моарте
пе ачій каіій дѣк провіанд ла Пампелѣна то-
тѣш ел нѣ ва пѣтѣ Анси де Андестѣларе ло-
кѣл ачела, ши ний Родна нѣ ва пѣтѣ лесне опрї
пе Карлисти де а абе Храма, качї де вор къ мѣра
къ маре преци, Ансв ій нѣ вор абе липсѣ.

Гѣберѣл Врзесїй къносканд статѣл нѣв а
гречїй, прин ѣн декрет дин 5 аб нѣмит пе Д.
Маріано Монтаво, фостѣл Антїй консѣл а Ис-
панїй ла Бордо, де ал сѣд Шарже-д'Афир, ла
Враїѣл Отон.

Де ла Барселона дин 12 Август Аншинцазъ
къ ла 11 аб сосит Ан ачел лиман о ескадрназъ
(мика-флоатѣ) Французѣ дикѣтѣ дин василе:
Фрегата Вікторїа Капитанѣл Делофр; корвета
Еглеа, Капитан Бѣхамел, бригѣл Зефир Капита-
нѣл Розамел ши Анкѣ ѣн алт бриг. Есте темел-
никѣ шїнцѣ къ скопѣсѣл ачестѣй ескадрна есте
апѣтї пе цѣрѣмѣл Испанїй а мѣрїй Медитѣраней
спре а Ампиједека орї че ацѣторї че сар черка а сѣ
аѣче аѣї Дон Карлос. Дрент ачета ачеле трїй
де пе Брмѣ вѣсе сѣ апропїе де цѣрѣмѣл тар ачел
де пе Брмѣ рѣмѣнѣ Ан Лиман спре а пѣтї пе
апеле Ваталонїй.

Сантинела де Пирене скрїе ачесте дин 16 Авг:
Разкоул дин лѣвнтрѣ а Наварїй саз префѣкѣт
Ан ѣн характер екстраординар де ла ви-
нїрѣл аѣї Дон Карлос Ан ачѣста провинцие. Бѣ-
тѣлїй Фїра бирѣнїнѣз, манѣвре де о сѣтѣ орї
пофторите, пѣцина сѣв ний към енергїе дин
партѣ ѣнор ши алтора, ачесте ни сѣ пар акѣма
сїнтоамиле челе нож ачестор фрїгѣрїй политиче
че ера оганнѣз аѣтѣ де віе ши Анфокатѣ. Ан-
сѣшїй Родна а кърѣлїа сїгѣра арагаре треѣба сѣ фї
фост семнѣл сѣрпѣрїй револѣцїй, Ансѣшїй Родна
къ ачеле ман вѣне трѣпе Епанїоле сѣ паре а фї
паралїзат (Ампиједекат). Ан тоате знанле ни
сѣ спѣне къмкъ армиле сѣнт Ан Фацѣ ѣна алтїа
аванпостѣрїле сѣ атїнг, вѣтѣлїа есте неапаратѣ
прекъм ши вѣлетїнѣл разкоулѣї астиз вестеце,
дар къ тоате ачесте нимикѣ нѣ сѣ скїмѣз дин лок,
нийї претендѣнтѣл, нийї арміа, оаре че Ансїнїнѣзѣ
ачѣста танїз каре Амѣрѣводеце вїнторїнѣл нї-
сѣрѣкїї Карлїсте?

ESPAGNE.

Une lettre de Bayonne, du 9 août, por-
te: » Les ordres les plus sévères sont donnés sur
la frontière pour empêcher le passage d'armes à
feu et d'effets militaires pour les carlistes; cepen-
dant nous avons la certitude que depuis quatre
ou cinq jours il est passé environ 500 fusils par
Aiuhoa.

» Zumalacarreguy ne parviendra pas, malgré
la peine de mort qu'il doit infliger à ceux qui
transporteraient des vivres à Pampelune, à affa-
mer cette place; Rodil non plus ne pourra pas
facilement priver les carlistes de nourriture; ces
derniers pourront la payer un peu plus cher,
mais ils n'en manqueront pas.

Le gouvernement de la Reine ayant recon-
nu le nouvel état de la Grèce, vient, par décret
du 5, de nommer M Mariano Montalvo, ancien
consul d'Espagne à Bordeaux, son chargé d'af-
faires près du Roi Othon.

« Hier, dans la matinée, arriva dans ce
port une escadrille française, composée des na-
vires de guerre suivans: la frégate la Victoire,
capitaine Deloffre; la corvette Eglée, capitaine
Béchamel; le brick le Zéphir, capitaine Ro-
samel, et un autre brick. Nous savons par voie
sûre que le but de cette escadre est de croiser
sur les côtes espagnoles de la Méditerranée afin
d'empêcher tout secours et munitions qu'on ten-
terait de porter à don Carlos. A cet effet,
les trois derniers navires vont remonter la côte,
et le premier reste dans ce port pour parcourir
les eaux de la Catalogne.

On lit dans la Sentinelle des Pyrénées,
du 16:

» La guerre civile de Navarre a pris une sin-
gulière couleur depuis l'arrivée de don Carlos
dans cette province. Des combats sans victoire,
des mouvemens cent fois répétés, point ou peu
de vigueur de part et d'autre, tels nous parais-
sent maintenant les nouveaux symptômes de cette
fièvre politique un moment si vive et si ardente.
Rodil lui même, don l'apparition seule devait
donner le signal de la ruine de l'insurrection,
Rodil, avec les meilleures troupes espagnoles,
semble paralysé. Les armées sont en présence,
nous dit-on chaque jour; les avant-postes se tou-
chent, le combat est inévitable, tel aussi paraît
être aujourd'hui le bulletin officiel de la guerre;
et cependant rien ne change de place, ni ar-
mée, ni prétendant; que signifie ce mystère
qui couvre l'avenir de l'insurrection carliste?

ВАРИЕТЪЦЪЙ.

ФЛАВТЪЛА ШИ МЕНБЕТЪЛА.

Веститъла ЛЪНГ, СКРИТОР А НОПЦИЛОР, САБ ПРЕМЕЛАТ О ДАТЬ ПЕ РІДА ТАМИС КЪ КАТЕВА ДАМЕ А САЛЕ ПРИЕТЕНЕ. ЕПРЕ АЛЕ ФАЧЕ О ПЛЪКЪТЯ ПЕТРЕЧЕРЕ, ЕЛ КАНТА ПЕ ФЛАВТ ФЕЛЮРИТЕ ВЕРСЪРІ КА ЧИЛА ЧЕ ЕРА МЕЩЕР ЛНТРЪ АЧЪСТА. ЛН СЪ НЪ ТЪРЪЗІ ВЪЗИНД КЪ О ЛЪНТРЕ ПЛИНЪ ДЕ ОФИЦЕРІ, ВЪРМА ЛЪНТРІЙ ЛН КАРЪ СЪ АФЛА, ЕЛ АЪ ЛНЧЕТАТ СЪНАРЪ ФЛАВТЪЛЪЙ ШИ АЪ ПЪЕ ИНСТРЪМЕНТЪЛА АЪЙ ЛН КЪЗЪНАРІ.

— Оаре де че ай лчетат кантекъла? мѣ зис ън офицер къ ън тон кам асирѣ.

— Де че о асемине лнтреваре аѣ зис лѣнг. Еѣ вой сѣ лнчетез.

— Вей вилевон а лн чепе де нов, аѣ зис офицерѣла.
— Апой...

— Лн чепе лндатѣ, жѣй зик! оѣй те арѣнк лн апѣ! Лѣнг, вѣзунд спанма дамелор къ кареле сѣ афла, сѣѣ сѣпѣс а лнплинн поронка нарѣшнѣцилор о фицері: аѣ лѣат флавтѣла, ши аѣ лнчепѣт а сѣна кѣтева версѣрї. Лндатѣ че амждох лнтреле аѣ аѣѣне ла мал, ел аѣ лѣат пе Офицерѣла лнтро парте:

— Де еѣй ом чинстит, мѣ зис лѣнг, жмї вей да кѣвжнт пентрѣ импертиненціале (дефѣймѣрнле) че мѣй фѣкѣт. Те аѣепт мѣне фѣрѣ марторї ши къ спадѣ лн армат.

Офицерѣла сѣѣ примнт, іѣ аѣ алес чѣсѣла ши локѣла днпартат ши сѣѣ днспѣрцит лндеплинѣ паче. Лдоѣа зн, лѣнг аѣ венит чел лнтѣй ла Ранде-ѣѣ (лок лѣамнат). Лндатѣ че аѣ соснт Офицерѣла, лѣнг аѣ скос ън пистол днн вѣзѣнар ши аѣ цѣнтит асѣпра противникѣлѣй сѣѣ.

— Че есте ачѣста аѣ стрнгат Офицерѣла, тѣ воеѣй хоѣѣе сѣ мѣ ѣнзїй!

Ничї към, аѣ рѣспѣнс лѣнг, нѣмай те поф-теск сѣ ѣѣй ѣн менѣет.

— Кѣм сѣ поате

— Де нѣ вей ѣѣка ѣн менѣет еѣ лндатѣ жѣй сѣфарм крїерїй!

Офицерѣла ѣмѣла сѣ май фѣкѣ лнкѣ оарекларе причннѣбрї, лн сѣ лнзѣдар; ел аѣ фост не-вонт а лнплинн воинѣа противникѣлѣй сѣѣ:

— Дѣпѣче сѣѣ сѣѣршнт менѣетѣла лѣнг, аѣ зис: вине, ерї май фѣкѣт сѣ кѣнт флавта астиз еѣ тѣѣм фѣкѣт сѣ ѣѣй, акѣма сѣнтѣм Ннт, лн сѣ дакѣ воеѣй вре о алтѣ сѣтнсѣфакѣѣе, еѣ сѣнт га-та а вн о да.

Офицерѣла аѣ кѣносѣѣт а сѣ грѣшалѣ, ши аѣ лмѣѣѣѣѣѣѣ пе лѣнг, де атѣнѣ іѣ аѣ рѣмас кѣнї прїетѣнї.

VARIÉTÉS.

La Flûte et le Menuet.

Le célèbre Young, auteur des Nuits, fit un jour une partie de plaisir sur la Tamise avec plusieurs dames de sa connaissance. Pour leur procurer un passe temps agréable, il joua différents airs sur la flûte, instrument sur lequel il excellait. Mais bientôt, voyant qu'une barque, montée par plusieurs officiers, suivait le bateau dans lequel il se trouvait, il cessa de jouer, et remit l'instrument dans sa poche.

— Pourquoi cessez-vous de jouer? lui demanda un des officiers. d'un ton passablement brusque.

— Pourquoi cette question? répondit Young. Je veux cesser...

— Vous voudrez bien recommencer, dit l'officier.

— Mais...

— Recommencez, vous dis-je! ou je vous fais sauter dans la Tamise!

Young, voyant la frayeur des dames avec lesquelles il se trouvait, se résigna à exécuter l'ordre impudent de l'officier: il reprit sa flûte, et recommença à jouer quelques airs. Quand les deux bateaux eurent atteint le rivage, il prit l'officier à part:

— Si vous êtes un homme d'honneur, lui dit-il, vous me rendrez raison de vos impertinens propos. Je vous attends demain, sans témoin, et armé de votre épée.

L'officier accepta. Ils choisirent l'heure et un endroit écarté, puis ils se séparèrent sur le pied de la plus parfaite intimité. Le lendemain, Young fut le premier au rendez-vous. Quand l'officier fut arrivé, Young tira un pistolet de sa poche et ajusta son adversaire.

— Quoi! s'écria celui-ci indigné, vous voulez m'assassiner!

— Nullement, répondit Young. Seulement, je vous invite à danser un menuet.

— Comment...

— Si vous ne dansez à l'instant un menuet, je vous brise le crâne!

L'officier voulut encore faire quelques objections, mais en vain; il fut forcé de remplir la volonté de son adversaire.

Bien! dit Young, quand le menuet fut dansé. Hier, vous m'avez fait jouer de la flûte, aujourd'hui je vous fais danser; partant, nous sommes quittes. Néanmoins, si vous voulez une autre satisfaction, je suis prêt à vous la donner.

L'officier reconnut ses torts, et il embrassa Young. Dès ce moment, ils restèrent bons amis.